

WILDKAMPEREN IN DE ALPEN

WILDE NACHTEN

Wildkamperen voor beginners, dat is zomaar neerstrijken in een alpenwei en denken: mag dit wel?

tekst MAUD EFFTING foto's JULIUS SCHRANK

OEI, DAAR HAD IK NIET op gerekend. Ik merk het pas als ik naar de wc moet. Dan krijg ik in de gaten wat wildkamperen in het hooggebergte eigenlijk betekent. Dan komen de instructies. En het plastic zakje. Nooit gedacht dat ik dit zou moeten doen, maar elk stukje gebruikt wc-papier moet dus in dat zakje mee terug naar huis. In de rugzak. Lekker dan. 'Maar papier is toch afbreekbaar?', vraag ik hoopvol. 'Misschien', zegt gids Matthieu Veldhuis. 'Maar het moet toch mee.'

Even overweeg ik de regels van het wildkamperen te negeren. Wat zou het? Maar dan zie ik de grasgroene Zwitserse alpenweide voor me. Nee. Te erg.

'Wil je het er zelf in doen?', vraagt Veldhuis opgewekt terwijl hij het minuscule zakje voor me houdt.

'Hmmmmmja', zeg ik.

'Hier is de biologisch afbreekbare zeep', zegt hij.

'Hmnmja.'

Ik had het altijd al willen doen: wildkamperen. Overnachten in de onge-repte natuur, zonder berghut, zonder douche. Zonder campingreceptie of animatie voor de kinderen. Ver weg van alles. Vrij zouden we zijn. Met alles wat we nodig hadden in een rugzak. Maar ja. Je moet er dus wel dat gedoe met die zakjes voor over hebben.

Lichte paniek

Daar lopen we dan. Omhoog. En omhoog. We gaan tot boven de boomgrens, want daar mogen wandelaars in Zwitserland overal wildkamperen, behalve in de 'Jagdbanngebiete'. Dat is bijzonder, want in veel Europese landen zijn de regels strenger. In sommige landen plukt de politie kampeers 's nachts zo uit hun tent. Nederland valt vooral op door kneuterigheid: daar mag 'wildkamperen' alleen

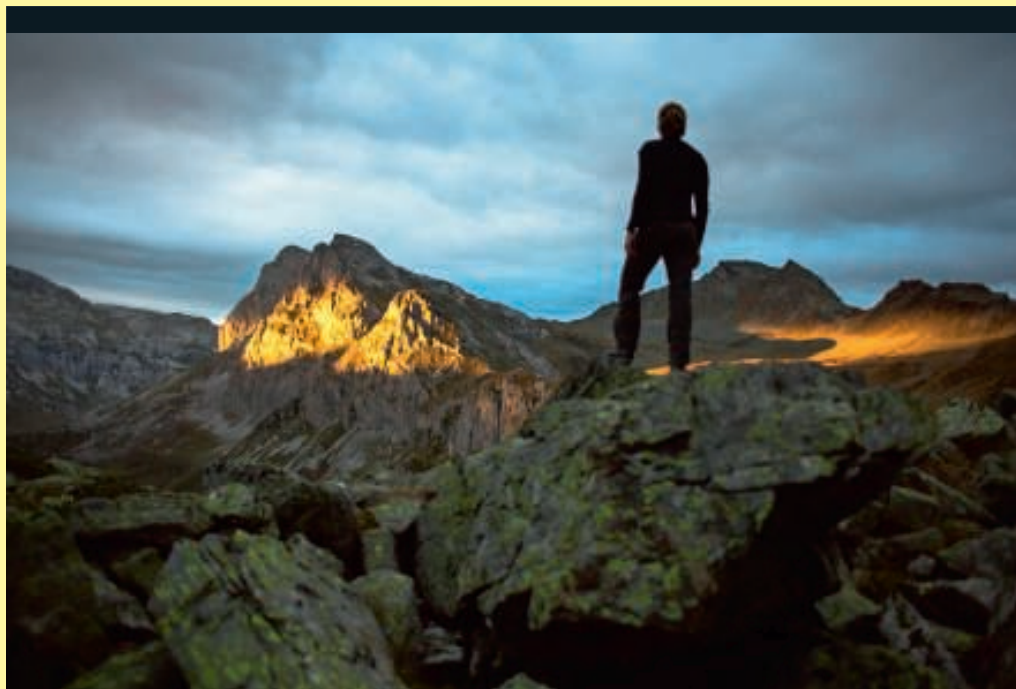
Overnachten in de ongerepte natuur, zonder campingreceptie, zonder douche

ZWITSERSE ALPEN

bij enkele palen die zijn neergezet door Staatsbosbeheer. Binnen een paar uur zijn we weg van de bewoonde wereld. We beklimmen een top, gaan over een pas, passeren azuurblauwe bergmeren. Soms klauteren we langs steile afgronden. We zien bergmarmotten, steenbokken en grote roofvogels. 'Zullen we hier de tenten opzetten?', vraagt gids Veldhuis aan het eind van de middag. Om ons heen is niets. Geen weg, geen café, geen camping. Alleen een idyllisch alpenweijtje, bergtoppen tegen blauwe lucht en een spiegelglad bergmeer. Allemaal in de stralende zon. Onze Staatsbosbeheermentaliteit speelt op. Mag dat hier echt?

Een uur later, als de zon ineens achter de bergen verdwijnt, maakt zich van de groep een lichte paniek meester. Het is voorjaar en de lucht koelt snel af. En niet zo'n beetje ook. 'Het grootste probleem voor jullie', waarschuwt Veldhuis al voor vertrek, 'is de kou'. Of beter gezegd: de ángst voor kou. 'De eerste nacht dat mensen wildkamperen zijn ze soms zo bang dat ze het koud krijgen dat ze de hele nacht niet slapen.' Ineens trekt iedereen alles aan wat hij heeft. Mijn lichtgewicht donsjack mocht goddank mee. Ondanks de extra kilo. Even later zoek ik naar de whisky. Een van de wandelaars stampt een stukje de berg op. Als hij warm zijn slaapzak →

ingaat, koelt hij minder snel af, is zijn theorie. Misschien heeft hij gelijk, denken we, terwijl we ons in de slaapzak wurmen. Een minuut later lig ik naast de fotograaf, tot mijn neus ingepakt in de slaapzak in een anderhalfpersoons lichtgewicht tent. De paar milliliters whisky zijn op. Het is net half 9 geweest.

Tandpasta? Weg ermee

De volgende ochtend lopen zes nietige figuren door de machtige Zwitserse bergen. Geen andere mensen in zicht. In de schaduw ligt hier en daar nog sneeuw. De gids vertelt dat je dit ongeveer acht dagen achter elkaar kunt doen. Anders wordt de rugzak te zwaar door het eten. Vijf dagen eten in een paar zakjes per dag. Zou het genoeg zijn? We dachten nog dat we licht bepakt waren, maar de avond voor vertrek inspecteerde Veldhuis onze rugzakken. Hij doet dit nu zo'n 23 jaar – sinds een paar jaar met zijn eigen bedrijf Natuurgeweldig – en het lukt hem altijd. 'Ik vind altijd iets wat eruit kan.' Een tweede lange broek? Onzin. Tandpasta? Weg ermee. We delen met zijn allen één tube. 'Dit weegt toch niks?', zegt de fotograaf. 'Een beetje zeep?' 'Dat is de denkfout', zegt Veld-

huis. 'Als je die dingetjes wegdoet, haal je per rugzak er zo een kilo uit.' Dat klopt. Het gat in mijn rugzak stouwt ik vol met 'hartkeks': onverwoestbare, keiharde koekjes. Ook hebben we gevriesdroogde maaltijden – vezels die met gekookt water veranderen in stoofpot met rundvlees – noten, kokosblokjes, oude kaas, gedroogde worst en energierepen. Het kan altijd extremer. Veldhuis ziet ze weleens: reizigers die wekenlang door verlaten gebieden lopen. Types zonder tent, slapend onder lichtgewicht zeiltjes. Hun eten bestaat uit zelfgebrouwen energierepen en tijdens hun tochten vallen ze kilo's af.

Puzzelen op detailkaarten

Aan het eind van de dag vindt Veldhuis opnieuw een verlaten alpenweide. Alleen één ding ontbreekt: stromend water. We horen niets kabbelen. Shit. Daar is zorg nummer één voor wildslapers: water. Bij wildkamperen drink je water uit bergbekken, maar die moeten er dus wel zijn. Bovendien moet het water schoon zijn. Zonder geiten die stroomopwaarts hun ontlasting droppen. Maar loop maar eens even de berg op om dat te controleren. 'Even om de hoek kijken', zegt Veld-

Je went eraan: de kou, de gevriesdroogde pasta pesto

Mag dat wel?

Wildkamperen kan overal, maar het mag niet overal. Elk land hanteert eigen regels.

■ In Zwitserland mag wildkamperen in principe boven de boomgrens. Voorwaarden: maximaal één nacht, op 100 meter afstand van water en met respect voor de natuur. In natuurparken en in *Jagdbann-gebiete* is wildkamperen verboden.

■ In Frankrijk mag het bijna nergens, behalve – onder voorwaarden – in sommige nationale parken.

■ In Noorwegen, Finland, Schotland, Turkije en Polen is het bijna overal toegestaan.

■ In Nederland mag wildkamperen niet, behalve bij 'paalkampeerlocaties': plekken met een waterpomp van Staatsbosbeheer. Daar mogen binnen een straal van 10 meter drie tenten maximaal 72 uur staan.

■ Voor meer informatie zie: wegwijzer.be./dossier/wildkamperen-in-europa.

• Het liefst georganiseerd? Gids Matthieu Veldhuis organiseert met zijn bedrijf Natuurgeweldig wildkampeertochten voor groepen en gezinnen. (natuurgeweldig.nl).

WILDKAMPEREN IN DE ALPEN

Ik be-
denk dat
ik dit
wildkam-
peren
wel drie
weken
achter
elkaar
wil doen

huis. Achter een rots klimt hij naar beneden. 'We hebben geluk', roept hij. 'Hier is een bron.' Verbijsterd kijken we naar het ijskoude stroompje dat zomaar uit de berg loopt. Veldhuis kijkt er niet van op. Hij had dat allang op de kaart gezien. Voor vertrek puzzelt de gids vaak dagenlang op detailkaarten. 'Het lastigste van wildkamperen', zegt hij, 'is de planning.' Een goede slaappleaats voldoet aan drie voorwaarden: schoon water, zo horizontaal mogelijk en zo lang mogelijk in de zon.

Even later springen we in een kristalhelder bergmeer en drinken we uit de bron. Dichter bij de natuur gaan we vandaag niet komen. Maar zodra de zon weg is – 7 uur 's avonds – begrijpen we die eis over de zon weer. Binnen een paar minuten is het halfdonker en kunnen we nauwelijks bevatten dat we net in een bergmeer lagen. Uit

mijn mond komen wolkjes, maar ik ben niet meer bang om te gaan slapen. 'Ik lig eigenlijk altijd in berghutten', zegt een medewandelaar. 'Maar daar is het lawaaiig. Die stilte, dat had ik nog nooit zo meegemaakt.'

Je went eraan: de kou, de gevriesdroogde pasta pesto, de plastic zakjes. Ik bedenk dat ik dit wildkamperen wel drie weken achterelkaar wil doen. Of vier. Net als die figuren die hun eigen energierepen brouwen. Ik fantaseer in mijn slaapzak over maandenlange tochten naar ruige uithoeken – alleen met een rugzak en een oneindige voorraad gevriesdroogd eten. Ik neem een besluit. Deze zomer ga ik niet met mijn kinderen naar een camping. We gaan buiten slapen. Dat zal nog wel wat overtuigingskracht vragen en een lange eerste nacht, maar daarna wil het hele gezin vast niet meer anders. ←

advertentie

Bekijk nu het
veilingaanbod op
SLOOPdeCRISIS.nl

Uw energierekening kan écht lager!

Heeft u al jaren dezelfde energieleverancier? Dan betaalt u waarschijnlijk te veel. Terwijl overstappen loont. De gemiddelde besparing is € 342 per jaar. Benieuwd wat wisselen van leverancier u oplevert? Bekijk dan nu het resultaat van onze energieveiling.

SLOOPdeCRISIS.nl

Samen in actie voor de laagste lasten!